

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/1/2015
Identifikačné číslo spisu:	7014200008
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7014200008.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: JUDr. Ján Pirč, správca konkurznej podstaty PROFITUBE, spol. s r.o., v konkurze, IČO: 36 026 042, Jazerná 3, Košice, správca konkurznej podstaty na adrese: kpt. Nálepku 17, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/83514-584517/2013/14008 zo dňa 09.12.2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/1/2014-77 zo dňa 15.10.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/1/2014-77 zo dňa 15.10.2014 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/83514-584517/2013/14008 zo dňa 09.12.2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 9801402/5/4181499/2013/Kov zo dňa 12.09.2013 vo veci určenia rozdielu dane z pridanej hodnoty v sume 164.056,49 Eur za zdaňovacie obdobie november 2006 s poukazom na ust. § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok v skratke „DP“).

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutia žalovaného v intenciách ust. § 247 a nasl. O.s.p. a zistil, že žaloba nebola dôvodná. Úlohou súdu v preskúmvacom konaní bolo zistiť, či na základe rozhodnutia č. 9801402/5/4181499/2013/Kov zo dňa 12.09.2013 mohol správca dane opakovane rozhodnúť o povinnosti PROFITUBE spol. s r.o. v konkurze zaplatiť rozdiel na dani z pridanej hodnoty vo výške 33.056,49 EUR, na základe rozhodnutia NS SR 3 Sžf/27/2010 zo dňa 07.12.2010 napriek tomu, že pohľadávka znejúca na uvedenú sumu bola dňa 11.11.2009 postúpená na Slovenskú konsolidačnú, a.s., Bratislava, na základe zmluvy o postúpení č. 2/2009 zo dňa 06.11.2009.

Krajský súd dospel k záveru, že žalobné dôvody žalobcu smerujúce k tomu, že správcovi dane už nevznikol titul na určenie rozdielu dane z pridanej hodnoty na základe prvostupňového rozhodnutia č. 9801402/5/4181499/2013/Kov zo dňa 12.09.2013, v nadväznosti na potvrdzujúce rozhodnutie žalovaného č. 1100303/1/83514-584517/2013/14008 zo dňa 09.12.2013, ktorým bola potvrdená daňová povinnosť v správnej výške 164.056,49 EUR daňovému subjektu PROFITUBE spol. s r.o., za zdaňovacie obdobie november 2006, tieto nie sú správne. Týmito rozhodnutiami bolo ukončené vyrubovacie konanie, preto je správna námietka žalovaného, že už po týchto rozhodnutiach správca dane nemohol pohľadávku prihlasovať do konkurzného konania /predchádzajúce neboli právoplatné/. Daňová pohľadávka nemohla zaniknúť len preto, že bola postúpená, pretože vyrubovacie konanie nebolo právoplatne skončené.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že konanie o preskúmanie rozhodnutia, ktoré inicioval podanou žalobou nie je samoučelné. To predovšetkým z dôvodu uplatnenej pohľadávky v konkurze, keďže správca dane si titulom právoplatného rozhodnutia uplatnil pohľadávku proti podstate vo výške 164056,49 €, ktorá pozostávala z dvoch zložiek - 1/ zo sumy zistenej správcom dane (vlastná daňová povinnosť DPH) na DPH 11/2006 vo výške 33 764,39 € (totožná výška ako vo vyrubovacom rozhodnutí v roku 2007), - 2/zo sumy, na ktorú si daňový subjekt uplatnil nadmerný odpočet DPH 11/2006, vo výške - 130 292,10 €.

Žalobca namietal, že súd prvého stupňa na str. 7 uzavrel, že zrušením pôvodných daňových rozhodnutí správcu dane z roku 2007 Krajským súdom v Bratislave v spojení s rozsudkom NS SR, sa postúpenie daňovej pohľadávky na Slovenskú konsolidačnú, a.s., stalo neúčinným. S týmto právnym názorom žalobca nesúhlasí, ak by toto tvrdenie malo vyznieť tak, že opätovným vlastníkom takejto pohľadávky sa stal správca dane. Je toho názoru, že dôsledkom takéhoto právneho stavu bol zánik práva postupníka na uspokojenie nadobudnutej daňovej pohľadávky, a teda nie jej navrátenie správcovi dane (postupcovi). K postúpeniu pohľadávky označenej pod č. 275 vo výške 33 764,38 € voči dlžníkovi PROFITUBE, spol. s r.o., na základe dodatočného platobného výmeru k DPH za obdobie 11/2006, na postupníka - Slovenská konsolidačná, a.s. - došlo na základe Zmluvy o postúpení daňových pohľadávok č. 2/2009 zo dňa 06.11.2009. Správca dane mal daňovú kontrolu a vyrubovacie konanie zastaviť, a teda nie rozhodovať o novej daňovej pohľadávke na tom hmotnoprávnom základe právneho nároku, ktorý tvoril právny titul už postúpenej daňovej pohľadávky z roku 2007. Právo na vyrubenie daňovej povinnosti správcovi zaniklo, keďže s daňovou pohľadávkou už nedisponoval, teda mu nepatriła.

Žalobca ďalej namietal prekročenie dĺžky vykonávanej daňovej kontroly, súd prvého stupňa sa nezaberal námietkou nesprávne označeného daňového subjektu, teda správcu, v daňovom rozhodnutí a nesprávnosťou, resp. neúplnosťou výroku napadnutého rozhodnutia, keďže v rozhodnutí správcu dane bola daňovému subjektu určená daň k jej realizácii do 15 dní od právoplatnosti vyrubovacieho rozhodnutia. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 08.12.2014 navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Namietal, že žalobca nerozlišuje medzi právnymi inštitútmi daňová kontrola a vyrubovacie konanie ako osobitné daňové konanie. Žalobca správne uviedol, že pre účely tohto konania je potrebné podľa jeho názoru uplatňovať maximálnu dobu trvania daňovej kontroly 6 mesiacov v zmysle § 15 ods. 17 zákona SNR č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. V danom prípade daňová kontrola začala dňa 21.02.2007 a Protokol o výsledku daňovej kontroly č. 500/322/11900/07/Dovh zo dňa 22.05.2007 bol s daňovým subjektom prerokovaný a doručený dňa 21.06.2007, t.j. daňová kontrola bola ukončená v súlade s § 15 ods. 13 zákona SNR č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Z uvedeného vyplýva, že správca dane neprekročil zákonnú lehotu na výkon daňovej kontroly, t.j. 6 mesiacov v zmysle § 15 ods. 17 zákona SNR č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, preto sú aj námietky uvedené v čl. III odvolania neopodstatnené.

K námietkam žalobcu v čl. IV. Zánik pohľadávky správcu dane a čl. V. Zánik pohľadávky v incidenčnom konaní sa žalovaný vyjadril a riadne a správne vysporiadal v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia č. 1100303/1/83514-584517/2013/14008 zo dňa 09.12.2013, ako aj vo vyjadrení k žalobe č. 1100303/1/431260/2014 zo dňa 29.09.2014, na ktorých ďalej trvá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, napadnuté rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov a konania, ktoré predchádzali ich vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP). Odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa. Postúpenie vyrubenej daňovej pohľadávky na Slovenskú konsolidačnú, a.s. je bez vplyvu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správcu dane, ktorým bola vyrubená. Nemožno súhlasiť s právnym názorom žalobcu na s. 7 odvolania, že „právo na vyrubenie daňovej povinnosti správcovi dane zaniklo, nakoľko s daňovou pohľadávkou už nedisponoval, teda mu nepatrila“. Rozhodnutie vydané vo vyrubovacom konaní podľa § 68 ods. 6 Daňového poriadku má konštitutívny charakter a predstavuje právnu skutočnosť pre vznik daňovej pohľadávky. Daňová pohľadávka je obsiahnutá v rozhodnutí. Prevod pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávky je právny možný, je však bez vplyvu na existenciu vyrubovacieho, ktoré naďalej existuje a je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu zákonnosti. Pokiaľ je vyrubovacie rozhodnutie zrušené správnym súdom, zaniká ním aj postúpená pohľadávka, a to v dôsledku zániku právnej skutočnosti, od ktorej odvodzovala svoju existenciu.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.